

Český telekomunikační úřad

ODBOR PRO VÝCHODOČESKOU OBLAST

Velké náměstí 1, 500 03 Hradec Králové

Číslo jednací
ČTÚ-59 818/2018-636/III. vyř. - VoT

Hradec Králové
6.12.2018

Český telekomunikační úřad jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "správní řád"), podle § 60 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen "zákon o přestupcích"), a podle § 120 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení zahájeném dne 16. 10. 2018 z moci úřední s účastníkem řízení, kterým je Vodafone Czech Republic a.s., IČO 257 88 001, se sídlem náměstí Junkových 2808/2, Stodůlky, 15500 Praha 5, ve věci přestupku podle § 118 odst. 14 písm. ac) zákona o elektronických komunikacích, toto

rozhodnutí:

I. Obviněný z přestupku, kterým je **Vodafone Czech Republic a.s., IČO 257 88 001, se sídlem náměstí Junkových 2808/2, Stodůlky, 15500 Praha 5**, se uznává vinným ze spáchání přestupku podle § 118 odst. 14 písm. ac) zákona o elektronických komunikacích, kterého se dopustil tím, že ve vyúčtování č. [REDAKCE] ze dne 16.3.2018 neinformoval spotřebitelku [REDAKCE] o možnostech prodloužení její účastnické smlouvy, když neuvedl zásadní informaci, že pokud spotřebitelka neudělí obviněnému prokazatelný souhlas po uplynutí sjednané doby k prodloužení účastnické smlouvy na dobu určitou (tedy na dobu 24 měsíců), bude jí tato účastnická smlouva převedena na dobu neurčitou, čímž porušil § 63 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích.

II. Za přešupek uvedený ve výroku I. se obviněnému z přestupku podle § 118 odst. 23 písm. b) zákona o elektronických komunikacích ukládá pokuta ve výši **20 000,00 Kč**, splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet vedený u České národní banky, číslo účtu 3754-3520511/0710, pod variabilním symbolem 6000598188.

III. Dále se obviněnému z přestupku podle § 79 odst. 5 správního řádu ukládá povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši **1 000,00 Kč**, a to do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet vedený u České národní banky, číslo účtu 3754-3520511/0710, pod variabilním symbolem 7000598188.

Odůvodnění:

Správní orgán dne 21. 8. 2018 obdržel podnět k zahájení správního řízení, který zaslala spotřebitelka [REDAKCE], datum narození [REDAKCE] (založen pod č.j. ČTÚ – 43 706/2018), jež se domnívala, že ze strany účastníka řízení došlo k porušení zákona o elektronických komunikacích, když ji převedl účastnickou smlouvu opět na dobu určitou (tj., na dobu 24 měsíců), přestože k tomuto úkonu nedala obviněnému souhlas. Spotřebitelka se odkazovala na novelu zákona o elektronických komunikacích, jež nabyla účinnosti dne 2.9.2017 a sdělovala, že by neměl obviněný nově takto činit, když od ní neobdržel prokazatelný aktivní souhlas.

Spotřebitelka uvedla, že chtěla přejít v srpnu roku 2018 přejít k jinému poskytovateli služeb, který ji nabídl výhodnější nabídku na služby pro celou její rodinu. Kontaktovala tak současného poskytovatele služeb, tedy obviněného, aby mu sdělila, že chce odejít k jinému poskytovateli služeb a dozvěděla se, že ji toto mohou umožnit, ale bude muset zaplatit smluvní pokutu za předčasné ukončení smluvního vztahu. Spotřebitelce na zákaznické lince bylo řečeno, že při podpisu účastnické smlouvy dne 14.4.2016 souhlasila s tzv. automatickou prolongací, a proto ji účastnická smlouva byla opět převedena na dobu určitou na dalších 24 měsíců.

Správní orgán v rámci prošetřování podnětu čj. ČTÚ-43 706/2018 získal vyjádření účastníka řízení, ve kterém sdělil následující:

„Zákaznice s námi uzavřela dne 14.4.2016 smlouvu na 24 měsíců – viz příloha. Zároveň se smlouvou udělila rovnou souhlas s prodloužením smlouvy. Tento souhlas lze kdykoliv během trvání smlouvy opakovaně měnit, tzn. udělovat či rušit již jednou udělený. Zákazníkovi není bráněno souhlas kdykoliv udělit či odejmout.“

„Zákaznice ho tedy pouze jednou udělila a během trvání smlouvy neodvolala, ač tak učinit kdykoliv mohla. Zákonná informační povinnost vůči zákaznici dle § 63 odst. 10 byla v daném období splněna.“

„Informační povinnost byla splněna ve faktuře ze dne 16.3.2018 – viz příloha. Zákaznice se nerozhodla udělený souhlas změnit a proto se dne 24.5.2018 daná smlouva obnovila – včetně závazku a příslušného zvýhodnění.“

„Dne 17.8.2018 jsme následně přijali výpověď smlouvy od zákaznice a dne 30.8.2018 proběhl přenos čísla dle jejího požadavku. Původně byla zákaznici rovněž naúčtována smluvní pokuta – v souladu se smlouvou, nicméně posléze jí byla na základě podané reklamace a z důvodu vstřícného přístupu k zákazníkům neúčtována. Doplníme, že i nadále zastáváme názor, že zákaznice souhlas s prodloužením smlouvy udělila a to při jejím uzavření. Dne 16.3.2018 se ho rozhodla ponechat v nezměněné podobě a neodvolat ho. Nemohla ho opětovně udělit, jelikož již udělen byl. Bylo možné ho pouze zrušit, resp. změnit na „neuděleno“. Společnost Vodafone měla tedy důvodně za to, že zákaznice svůj prokazatelný souhlas s prodloužením smlouvy udělila, jak požaduje příslušné ustanovení § 63 odst. 10 ZoEK.“

K tomuto sdělení obviněný přiložil kopii účastnické smlouvy, kopii výpovědi smlouvy, faktury a reklamaci, kterou podala stěžovatelka.

Nežli správní orgán obdržel vyjádření obviněného, kontaktovala ho stěžovatelka telefonicky dne 17.9.2018 a dotazovala se, zdali správní orgán toto podání prošetřil a jak bude dále postupovat. Současně správnímu orgánu sdělila, že trvá na tom, že obviněnému nedala nový souhlas k prodloužení účastnické smlouvy, kde se odkazovala na novelu zákona o elektronických komunikacích a také to, že ji obviněný navíc měl informovat o možnostech dalšího prodloužení účastnické smlouvy a současně účastnickou smlouvu převést nově na dobu neurčitou, protože mu neudělila aktivní souhlas. Současně správnímu orgánu sdělila, že se jí nelíbí takový přístup obviněného obecně ke spotřebitelům a ptala se, jak správní orgán koná, aby k podobným situacím nedocházelo.

Správní orgán na základě provedeného šetření podnětu čj. ČTÚ-43 706/2018 pojal podezření, že se účastník řízení dopustil přestupku podle § 118 odst. 14 písm. ac) zákona o elektronických komunikacích, když spotřebitele neinformoval plně v souladu s ustanovením § 63 odst. 10 téhož zákona o možnostech prodloužení účastnické smlouvy, **jež se týká hlavně té skutečnosti**, že v případě, že spotřebitel nedá obviněnému prokazatelný aktivní souhlas k dalšímu prodloužení účastnické smlouvy na dobu určitou, bude automaticky účastnická smlouva převedena na dobu neurčitou.

Dne 15.10.2018 oznámil správní orgán obviněnému dopisem „Oznámení o zahájení správního řízení“ tu skutečnost, že sním bude ve výše popsané věci zahájeno správní řízení, čímž se tak následně stalo doručením tohoto dokumentu do datové schránky obviněného dne 16.10.2018.

Obviněný byl správním orgánem poučen o jeho oprávněnosti žádat ústního projednání, navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy, vyjadřovat stanoviska po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. Tento dokument byl obviněnému doručen do datové schránky dne 16.10.2018. Vzhledem k tomu, že obviněný na toto oznámení nikterak nereagoval, stanovil mu dopisem „Vyjádření se k podkladu před vydáním rozhodnutí“ ze dne 25.10.2018 termín možného nahlížení. Termínem tak bylo stanoveno datum 13.11.2018.

Dne 7.11.2018 zkontaktoval správní orgán telefonicky [REDAKCE], ČAK ev. č. [REDAKCE], IČO [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], aby mu sdělil, že nově bude obviněného zastupovat v tomto správním řízení a současně sdělil, že možnost nahlédnutí do spisu nevyužije a tuto skutečnost potvrdí v následujících dnech dopisem do datové schránky Úřadu.

Dne 12.11.2018 obdržel správní orgán sdělení právního zástupce obviněného, ve kterém sdělil, že na základě plné moci, jež je uložena v evidenci pověření a plných mocí Českého telekomunikačního úřadu pod č. [REDAKCE], přebírá celé řízení. Současně uvedl, že obviněný nevyužije svého práva dne 13.11.2018 nahlédnout do spisu a také nevyužije ani svého práva vyjádřit se před vydáním rozhodnutí.

Správní orgán na základě podkladů, které shromáždil při prošetřování podnětu čj. ČTÚ-43 706/2018 a v průběhu tohoto správního řízení, dospěl k následujícím závěrům:

Prvně je potřeba uvést tu skutečnost, že na základě novely zákona o elektronických komunikacích (tj., zákon č. 252/2017) platí nová pravidla, jež jsou účinná od 2.9.2017. Tato pravidla se aplikují na všechny **nové, ale i stávající účastnické smlouvy**. K novelizaci staré právní úpravy uvedené v § 63 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích bylo přistoupeno, dle zákonodárce, z následujícího důvodu:

Právní úprava účinná do 1.9.2017 vyžadovala aktivní projev vůle ze strany spotřebitele, aby nedošlo k automatickému prodloužení smlouvy na dobu určitou, viz. § 63 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích: *„Podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací nebo zajišťující veřejnou komunikační síť je povinen informovat spotřebitele způsobem, který si zvolil pro zasílání vyúčtování, a to nejdříve 3 měsíce a nejpozději 1 měsíc před uplynutím účinnosti smlouvy obsahující ujednání o automatickém prodloužení smlouvy, o možnosti a způsobu, jak ukončit smlouvu.“*

Toho využívali někteří poskytovatelé, kteří sice informovali spotřebitele o jeho právu odmítnout prodloužení, ale činili tak způsobem, který je velmi snadné přehlédnout (příslušná informace je zpravidla uvedena ve vyúčtování služeb, často vyvedena velmi malým písmem a umístěna někde, kde ji spotřebitel vůbec nečeká).

Novela této právní úpravy obrátila základní princip: nově je nutný **aktivní (a tudíž i vědomý) úkon spotřebitele, který musí vyjádřit svůj souhlas s prodloužením smlouvy na dobu určitou**, viz. § 63 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích: *„Podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací nebo zajišťující veřejnou komunikační síť je povinen informovat spotřebitele způsobem, který si zvolil pro zasílání vyúčtování, a to nejdříve 3 měsíce a nejpozději 1 měsíc před uplynutím účinnosti smlouvy sjednané na dobu určitou, o blížícím se ukončení smlouvy a o možnostech jejího prodloužení. Pokud účastník neudělí svůj prokazatelný souhlas s prodloužením smlouvy na dobu určitou, přechází smlouva ve smlouvu na dobu neurčitou.“* Pokud spotřebitel takovýto souhlas neudělí, smlouva nesmí být prodloužena na dobu určitou, a místo toho musí přejít do režimu smlouvy na dobu neurčitou.

Hlavním cílem změny bylo zlepšit pozici spotřebitele. Dalším cílem bylo motivovat poskytovatele, který má zájem o udržení stávajícího zákazníka a o obnovení jeho smlouvy na dobu určitou, k takovému aktivnímu informování zákazníka **o možnosti prodloužení smlouvy, které je pro zákazníka dostatečně srozumitelné.**

Taková změna je však logická. Spotřebitel se tak nedostane do situace, že by chtěl například změnit poskytovatele služeb, protože mu nabízí výhodnější podmínky a ceny, ale protože přehlédl krátké sdělení ve svém vyúčtování služeb, což si navíc mnoho uživatelů plete s reklamním sdělením, případně vyúčtování služeb nečte vůbec, když požadovaná dlužná částka poskytovateli služeb je v obvyklé výši, kterou účastník platil doposud, nemůže bez sankce opustit stávajícího poskytovatele služeb a ve většině případů je tak uvázan na mnoho dalších měsíců. Správní orgán však k tomuto sděluje, že skutečnost, že spotřebitel jednotlivá vyúčtování nečte, případně pečlivě nestuduje, nemůže být v současné době dáváno k tíži poskytovateli služeb, současná právní úprava mu toto umožňuje.

Spotřebitel však na druhou stranu podstupuje to riziko, že když poskytovateli služeb neudělí svůj aktivní souhlas, bude za stejné služby platit v následujících měsících po přechodu účastnické smlouvy na dobu neurčitou vyšší měsíční poplatky. Může však bez sankcí opustit současného poskytovatele služeb, případně opět zažádat o služby s úvazkem na dobu určitou se zvýhodněnými podmínkami.

Obviněný ve vyúčtování č. [REDAKCE] vystaveném dne 16.3.2018 uvedl na čtvrté straně tohoto vyúčtování následující informaci:

*„Rádi bychom vás informovali, že za 2 měsíce dojde k automatickému prodloužení vaší smlouvy na dalších 24 měsíců na základě vámi uděleného souhlasu. Vaše stávající zvýhodnění si tak můžete užívat i nadále. Svůj souhlas s automatickým prodloužením můžete změnit na lince *77 nebo jednoduše v samoobsluze Můj Vodafone <http://tam.je/smlouva>, kde také najdete detailní informace o vaší smlouvě a tarifu. Děkujeme, že jste s námi!“*

S odkazem na znění § 63 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích správní orgán sděluje, že první část tohoto ustanovení obviněný splnil, když informoval spotřebitelku [REDAKCE] o tom, že se blíží konec její účastnické smlouvy.

Obviněný však spotřebitelce neposkytl další informace podle § 63 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích, jež mělo být právě to, že účastnická smlouva bude bez aktivního souhlasu spotřebitelky převedena na dobu neurčitou. A k tomu měl uvést, kde o případné prodloužení může požádat a jakým způsobem. Obviněný naopak v rozporu s § 63 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích sdělil spotřebitelce, že již její souhlas s automatickým prodloužením účastnické smlouvy na dalších 24 měsíců má a tento souhlas může případně odvolat na lince operátora nebo v samoobsluze. Možnosti, jak prodloužit účastnickou smlouvu, tedy jeho sdělení neobsahovalo.

S odkazem na novelu zákona o elektronických komunikacích, jež správní orgán popisuje výše, Úřad sděluje, že veškeré souhlasy s automatickým prodloužením účastnické smlouvy byly zrušeny právě touto novelou, která se aplikuje i na **stávající účastnické smlouvy.** Poskytovatel služeb si musí nově vyžádat vždy **nový aktivní souhlas spotřebitele, jež měl být udělen po obdržení informace o blížícím se konci smlouvy,** pakliže s ním chce spotřebitel prodloužit účastnickou smlouvu opět na dobu určitou.

Pokud by mělo obstát tvrzení obviněného, týkající se udělení platného souhlasu s automatickým prodloužením účastnické smlouvy, které bylo sděleno i spotřebitelce, když rozporovala u obviněného vyúčtování smluvní pokuty z důvodu výpovědi účastnické smlouvy, postrádala by poté novela § 63 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích smysl, **protože by obviněný měl vlastně souhlas u většiny účastnických smluv,** které byly uzavřeny před zmiňovanou novelou zákona a mohl by tak nadále bez aktivního

souhlasu spotřebitelů, tyto smlouvy automaticky prodlužovat dále, přestože úmyslem zákonodárce bylo automatickému prodlužování smluv zamezit.

V těle účastnické smlouvy č. ██████████ v článku 4, kterou spotřebitelka s obviněným uzavřela, je uvedeno následující ujednání:

„Smlouva o poskytování zvýhodnění na služby se pro každé Číslo bude automaticky prodlužovat vždy o dalších 24 měsíců. Zákazník je oprávněn automatické prodloužení zrušit postupem uvedeným v Podmínkách.“

Takové ujednání je již od zmiňované novely zákona neplatné, a právě v rozporu se zákonem o elektronických komunikacích.

S tvrzením obviněného, že zákonná informační povinnost vůči spotřebitelce byla splněna právě v souladu s § 63 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích, správní orgán nemůže souhlasit a je tedy i chybné. V příslušném případě obviněný sice nějakou informaci poskytl, ovšem v žádném případě neinformoval o možnostech prodloužení, tedy hlavně o tom, že pokud spotřebitel nedá obviněnému prokazatelný aktivní souhlas, bude účastnická smlouva v souladu s novou právní úpravou zákona o elektronických komunikacích převedena na dobu neurčitou. Pokud by informační povinnost byla splněna jen tím, že poskytovatelé služeb uvedou alespoň nějakou informaci, která by však byla v rozporu s ustanovením zákona, případně byla neúplná, bylo by zbytečné uvádět v zákoně o elektronických komunikacích právě kogentní ustanovení § 63 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích a současně § 118 odst. 14 písm. ac), protože by si poskytovatelé služeb mohli sami určovat, co spotřebiteli sdělí a co nesdělí, ale záleželo by pouze na tom, jestli se nějaká informace ke spotřebiteli v době před blížícím se koncem sjednané doby u smluvní závazku, dostane. Poskytnutí informace, která není v souladu s aktuální právní úpravou nemůže být bráno jako jednoznačné splnění informační povinnosti.

Zákonodárce specifikoval ustanovení § 63 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích následovně: „Pokud účastník **neudělí** svůj prokazatelný souhlas s prodloužením smlouvy na dobu určitou, přechází smlouva ve smlouvu na dobu neurčitou.“ Pokud by formulace věty s označeným slovem byla v čase minulém, tj. „**neudělil**“, dalo by se lehce souhlasit s tvrzením účastníka řízení, že souhlas spotřebitelky k prodloužení účastnické smlouvy měl (tedy souhlas získaný za znění zákona o elektronických komunikacích účinném do 1.9.2017) a proto ji smlouvu převedl. Formulace hovoří však jasně.

Přestože obviněný trvá na tom, že spotřebitelka v minulosti udělila souhlas s automatickým prodloužením účastnické smlouvy, a tento souhlas mu dával právo na prodloužení smlouvy na dalších 24 měsíců, přistoupil k tomu, že původně vyúčtovanou smluvní pokutu (tj., položka Odškodnění za předčasné ukončení/Smluvní pokuta) ve vyúčtování č. ██████████ ze dne 16.9.2018 spotřebitelce vrátil na základě dobropisu (tj., opravný daňový doklad č. ██████████ ze dne 25.9.2018). Pokud by tedy informování spotřebitelky proběhlo právě v souladu s § 63 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích a udělený souhlas s automatickým prodloužením účastnické smlouvy z období před novelou zákona by byl platný, jak uvádí obviněný ve svých vyjádřeních, nedokáže si správní orgán navíc představit, proč by původně vyúčtovanou smluvní pokutu bral obviněný zpět a vstřícně ji vracel spotřebitelce, když by tedy měl na její zaplacení plné právo. Potom by tedy i ujednání o smluvních pokutách za předčasné ukončení v účastnických smlouvách postrádalo smysl, když by obviněný v rámci vstřícnosti tyto pokuty po účastnicích nakonec nepožadoval. Na druhou stranu také vyvstává otázka, jestli by obviněný ke vstřícnému kroku přistoupil i sám od sebe, pokud by spotřebitelka smluvní pokutu zaplatila a neobracela by se na správní orgán a současně neabsolvovala komunikace s účastníkem řízení, při kterých jednoznačně odmítala tvrzení účastníka řízení.

Nad to vše správní orgán dodává, že k naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 118 odst. 14 písm. ac) není potřeba vznik jakékoliv újmy. Skutečnost, že po jednotlivých nesouhlasných sděleních spotřebitelky a současného šetření ze strany správního orgánu, byla požadovaná částka vstřícně vrácena, nemůže odčinit ten fakt, že k naplnění skutkové podstaty přestupku došlo.

Na základě výše uvedeného má správní orgán za nesporné, že účastník řízení nesplnil informační povinnost vůči spotřebitelce před blížícím se koncem doby určité u účastnické smlouvy přesně v souladu s § 63 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích ve znění účinném od 2. 9. 2017, a tudíž nesporně a prokazatelně byla naplněna skutková podstata přestupku uvedeného v § 118 odst. 14 písm. ac) zákona o elektronických komunikacích ve znění účinném od 2. 9. 2017, **a proto správní orgán rozhodl tak, jak uvedl ve výroku I.**

V § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich je uvedeno: „Právní osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.“

V § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich je uvedeno: „Při určení druhu správního trestu a jeho výměry se přihlédne zejména

a) k povaze a závažnosti přestupku,

b) k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení,

c) k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem,

d) u pokusu přestupku k tomu, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo k dokonání přestupku, jakož i k okolnostem a důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo,

e) u spolupachatelů k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání přestupku,

f) u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku,

g) u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti,

h) u právního nástupce k tomu, v jakém rozsahu na něj přešly výnosy, užítky a jiné výhody ze spáchaného přestupku, a v případě více právních nástupců k tomu, zda některý z nich pokračuje v činnosti, při které byl přestupek spáchán,

i) u pokračujícího, trvajících a hromadného přestupku k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.“

V § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich je uvedeno: „Povaha a závažnost přestupku je dána zejména

a) významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen,

b) významem a rozsahem následku přestupku,

c) způsobem spáchání přestupku,

d) okolnostmi spáchání přestupku,

e) u fyzické osoby též druhem a mírou jejího zavinění, popřípadě pohnutkou, je-li tato znakem skutkové podstaty přestupku,

f) délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele,

g) počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku.“

V § 39 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich je uvedeno: „Jako k polehčující okolnosti se přihlídně zejména k tomu, že pachatel

a) spáchal přestupek ve věku blízkém věku mladistvých,

b) spáchal přestupek, aby odvrátil útok nebo jiné nebezpečí, aniž byly zcela naplněny podmínky nutné obrany nebo krajní nouze, nebo překročil meze jiné okolnosti vylučující protiprávnost,

c) napomáhal k odstranění škodlivého následku přestupku nebo dobrovolně nahradil způsobenou škodu,

d) oznámil přestupek správnímu orgánu a při jeho objasňování účinně napomáhal, nebo

e) spáchal přestupek pod vlivem hrozby nebo nátlaku anebo pod tlakem podřízenosti nebo závislosti na jiném.“

V § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich je uvedeno: „Jako k přitěžující okolnosti se přihlídně zejména k tomu, že pachatel

a) spáchal přestupek tak, že využil něčí bezbrannosti, podřízenosti nebo závislosti na jiné osobě,

b) spáchal více přestupků,

c) spáchal přestupek opakovaně,

d) zneužil ke spáchání přestupku svého zaměstnání, postavení nebo funkce,

e) spáchal přestupek jako člen organizované skupiny, nebo

f) spáchal přestupek na dítěti, osobě těhotné, nemocné, zdravotně postižené, vysokého věku nebo nemohoucí.“

V rámci posuzování výše uložené pokuty se správní orgán nejprve zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil.

Ze shromážděných podkladů, které měl správní orgán k dispozici a na základě kterých rozhodoval o zjištěném skutkovém stavu, nevyplývalo, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týká jeho právní odpovědnosti za spáchaný přestupek podle § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

Správní orgán má možnost podle § 118 odst. 23 písm. b) zákona o elektronických komunikacích za přestupek podle § 118 odst. 14 písm. ac) téhož zákona uložit pokutu do 15 000 000 Kč nebo do výše 5 % z čistého obrátu pachatele přestupku dosaženého za poslední ukončené účetní období, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší.

Podle účetní uzávěrky za rok 2017, která je dostupná v obchodním rejstříku na www.justice.cz, dosáhl obviněný čistého obrátu ve výši 14 508 000 000 Kč, kde by podle 5 % z čistého obrátu mohl správní orgán uložit pokutu do 725 400 000 Kč. Vzhledem k tomu, že tato hodnota je vyšší než hodnota „do 15 000 000 Kč“, musí správní orgán v souladu se zákonem konstatovat, že podle § 118 odst. 23 písm. b) zákona o elektronických komunikacích za přestupek podle § 118 odst. 14 písm. ac) téhož zákona lze uložit obviněnému pokutu do 725 400 000 Kč.

Ke způsobu spáchání přestupku správní orgán uvádí, že k porušení informační povinnosti účastníka řízení podle § 63 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích ve znění účinném od 2.9.2017 došlo nezáměrně z nedbalosti chybnou aplikací ustanovení § 63 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích účinném od 2.9.2017, když obviněný měl za to, že se uvedené ustanovení po novele zákona o elektronických komunikacích netýká dříve uzavřené účastnické smlouvy (tj. uzavřené před novelou zákona), kde spotřebitelka souhlasila s automatickým prodloužením účastnické smlouvy, a tak ji obviněný nemusel informovat o možnostech prodloužení účastnické smlouvy a tedy hlavně tom, že bude účastnická smlouva převedena na dobu neurčitou, pokud mu neudělí **prokazatelný souhlas**, ale informoval, že spotřebitelce bude automaticky smlouva prodloužena znovu na dobu 24 měsíců.

Objektem přestupku jsou společenské vztahy, hodnoty a zájmy, k jejichž ochraně zákonná skutková podstata přestupku slouží, v tomto konkrétním případě se jedná o ochranu zájmů spotřebitele.

Následkem spáchání tohoto přestupku došlo k zabránění práva spotřebitelky ukončit smluvní vztah bez sankce v době, kdy spotřebitelka dostala výhodnější nabídku od konkurenčního poskytovatele služeb, přestože měla za to, že není v té době vázána jakýmkoliv závazkem k obviněnému, čímž se obviněný neoprávněně zvýhodnil vůči slabší straně (tedy vůči spotřebiteli). Důsledkem toho bylo jednoznačně ovlivněno rozhodování spotřebitelky, zdali konkurenční nabídku jiného poskytovatele využije oproti zaplacení smluvní pokuty obviněnému nebo tuto nabídku nebude moci akceptovat a setrvá tak další dlouhé období u obviněného. Posléze spotřebitelka, jež si na více místech ověřila tu skutečnost, že výpověď její účastnické smlouvy nemůže vést k vystavení smluvní pokuty, výpověď podala, což mělo za následek právě vystavení smluvní pokuty obviněným, jež u spotřebitelky vyvolalo pocit, že se neprávem stane dlužníkem, pokud uvedenou smluvní pokutu nezaplatí. Spotřebitelka se opět musela obrátit ve svém volném čase na správní orgán a současně zase absolvovat pro ni nepříjemné řešení vzniklé situace s obviněným.

Správní orgán dále přistoupil k hodnocení jednotlivých okolností jakožto přitěžujících či polehčujících.

Jako **polehčující okolnost** správní orgán hodnotil tu skutečnost, že obviněný nakonec požadavek na smluvní pokutu zrušil.

Jako další **polehčující okolnost** správní orgán hodnotil to, že se účastník řízení dopustil protiprávního jednání prokazatelně vůči jednomu spotřebiteli, což je malý rozsah protiprávního jednání ve srovnání s celkovým počtem spotřebitelů, kteří u obviněného využívají služby elektronických poskytovatelů. Správní orgán se sice z vyjádření účastníka řízení může domnívat, že dotčených spotřebitelů chybnou aplikací zákona může být více, avšak správnímu orgánu do vydání rozhodnutí v tomto řízení nebyly známy žádné další konkrétní případy, které by prokazovaly totožné pochybení účastníka řízení ve větším rozsahu.

Skutečnost, že obviněný za tento přestupek doposud nebyl sankcionován správní orgán zohlednil a hodnotil také jako **polehčující okolnost**.

Jako **poslední polehčující okolnost** správní orgán hodnotil tu skutečnost, že se účastník řízení nevyhnul splnění informační povinnosti zcela, protože prokazatelně spotřebitelku informoval o tom, že se blíží datum konce sjednané doby její současné účastnické smlouvy.

Přítěžující okolnosti správní orgán neshledal žádné.

Po provedeném souhrnném zhodnocení shromážděných důkazů a s přihlédnutím ke všem zjištěným okolnostem správní orgán dospěl k závěru, že protiprávní jednání bylo účastníku řízení spolehlivě prokázáno a pokuta, uložená při dolní hranici sazby zákonem stanovené maximální výše (sankce dosahuje 0,00275 % z maximální výše pokuty, kterou mohl správní orgán uložit až do 725 400 000 Kč), zcela odpovídá způsobu, následkům a okolnostem protiprávního jednání obviněného, s tím že sankce ve výši 20 000,00 Kč naplní výchovný a preventivní účel tak, aby obviněný dbal na to, aby informoval spotřebitele při blížícím se konci platnosti jejich účastnické smlouvy plně v souladu s § 63 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích, a proto správní orgán rozhodl, tak jak je uvedeno ve výroku II.

Správní orgán je též přesvědčen, že výše uložená pokuta je zcela přiměřená k majetkovým poměrům účastníka řízení tak, aby nebyla pro účastníka řízení likvidační (čistý obrát v roce 2017 činil 725 400 000 Kč).

Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení vyvolal řízení porušením své právní povinnosti, uložil mu správní orgán povinnost nahradit náklady řízení výše uvedenou paušální částkou, podle § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, proto správní orgán rozhodl tak, jak uvedl ve výroku II.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to na adresu Český telekomunikační úřad, odbor pro východočeskou oblast, Velké náměstí 1, 500 03 Hradec Králové, nebo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats, anebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, že účastník řízení disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Ing. Tomáš Vodička v. r.
odborný rada

Otisk úředního razítka

Za správnost: Ing. Tomáš Vodička, 11. 12. 2018

Vypraveno dne: 11. 12. 2018